

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Ducvm Et Principvm || Brabantiae,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacris conatibus Roberti cognomento Frisij, filij Balduini Comitis Flandriae, cognati Comitum Louaniensium & Ducum Lotharingiae, qui obiit Comes Flandriae. Cap. XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

inter Padum & Larionem, diem clausi extremum matrona potentissima, non egregia solum pietate ac religione omnium & sui & superiorum seculorum mulierum præstantissima, sed publicis etiam operibus, arcibus, pontibus, vijs, templis, monasteriis in Lombardia exstructis, bellisque assiduis pro tuenda Ecclesiæ auctoritate administratis, singularibus laudibus in perpetuum celebranda. Quæ, gliscente inter Gregorium & Henricum discordia, Lombardiæ & Tusciæ dittonem sancto Petro donauit.

De sacris conatibus ROBERTI cognomento Frisij, filij Balduini Comitis Flandria, cognati Comitum Louaniensium & Ducum Lotharingia, qui obiit Comes Flandria.

CAP. XLVII.

EODEM tempore claruit Robertus Flandrensis, cognatus Ducum Lotharingia & Comitum Louaniensium. Cuius quinam fuerint sacri conatus, dicam verbis Lamberti Scafnaburgensis, qui in chronico Hirsfeldensi ad annum CIO. LXXI. sui temporis gesta describens, hæc inter alia commemorat.

In Balduini comitatu eiusque familia seruabatur quasi sancitum lege perpetua, vt vnus filiorum totius Flandria principatum solus hæreditaria successione obtineret: ne in plures diuisa prouincia, claritas illius familiae per inopiam rei familiaris obsolesceret. Igitur

*Cognatus
xi. & aliorum
beneficiorum
Ducum
Brabantia.*

tur cūm Balduinus senior duos genuisset filios, Balduinum omnium quæ habebat hæredem instituit. Ruberto vbi primum ætas stipendiis faciendis matura visa est, naues parauit, aurum, argentum & ceteras longinquæ profectiois impensas affatim præbuit, iussitque vt ad gentes externas iret; & si vir esset, propria virtute sibi regnum diuitiasque pararet. Ille patri acquiescens, assumpta secum multitudine qua regio prægruari videbatur, nauem ascendit, & in Galliciam ire, eamque, si votis Deus successum annuisset, sibi subdere cogitauit. Cumque post paucos dies ad ignota quædam littora applicuisset, & ingressus in terram ab incolis loci prædas agere cepisset; illi vndecumque ad propulsandam vim illico armati conueniunt. Factoque prælio, eum, cūm aliquamdiu fortiter hostium impetum sustinisset, in fugam vertunt, fugientem vsque ad naues persequuntur, sociosque eius præne ad interneccionem prosterunt. Ipse cum paucis vix fuga elapsus, ad patrem tantæ calamitatis nuntius rediit.

Postea verò à patre propter res malè gestas contumeliosè repulsus, alia rursus via fortunam tentare aggreditur, omnia paratus etiam extrema perpeti, vt maculam veterem factis recentioribus elueret. Reparatis copijs, & numero militum instaurato, marinis iterum fluctibus se credidit: in regionem longinquam, vbi sedem vaganti Deus ostendisset,

set, iter facturus. Et ecce post paucos dies tempestate infestissima circumuentus, multis suorum naufragio amissis; ipse nudus, omniumque rerum egens, vix in littus euasit.

Inde assumpto habitu plebeio, inter eos qui Hierosolymam orationis causa pergebant, Constantinopolim ire parabat, vocatus eò crebris legationibus Nordmannorum qui sub Imperatore Constantinopolitano militabant, qui que ei si illuc veniret, totius Græciæ principatum pollicebantur. Sed Imperator Constantinopolitanus, comperto hoc consilio, omnia flumina per quæ transitus in Græciam esse poterat, appositis custodibus, obseruari fecit, vt deprehensus illico traderetur. Sic conatus eius cœptumque irritum fuit.

De sacra militia CONRADI Ducis Lotharingiæ, postea Regis Italiae, contra Henricum LIII. patrem suum.

C A P. X L V I I I .

SICARIVS quidam Friso, nomine Gisbertus, anno c. d. lxxvi. Ducem Godefridum Antwerpia interemit, cultello feriens per secreta naturæ. Eodẽ anno, Scafna-burgensi teste, Rex Henricus Pascha Traiecti celebrauit, ibique Ducatum Lotharingiæ filio suo Conrado; Marchiam verò, quæ dicitur Antverpia, Godefrido, consobrino Gozelonis Ducis, filio Eustatij Comitum, impigro

xii. Dux
Brabantiæ do-
no Henrici v.
patris sui.